

वस्तुमात्रं पित्तदोषेणाक्षरसतां नीयते तस्मिन् रोगभेदे ।
अस्त्वपूरं न० अस्त्वेन अस्तरसेन पूर्यते पूर-कर्मणि धञ्
ईड० । उच्चास्ते (तेतल) राजनि० ।

अस्त्वफलं पु० अस्त्वं फलं यस्य । (तेतल) इति ख्याते उच्चास्ते ।
अस्त्ववन्ध्या स्त्री वन्ध-कर्मणि यत् । अस्त्वस्वदे कन्दभेदे ।
अस्त्वभेदनं पु० अस्त्वायं भिद्यतेऽसौ कर्मणि ल्युट् । अस्त्ववेतसे
अस्तरस पु० अस्तो रसः । अस्ते रसे । २तद्वति लि० ।
अस्त्वह्ना स्त्री अस्त्वाय रोहति रुह-क । मालवजनागवत्तुगाम्
अस्त्वलोनि(णि)का स्त्री अस्त्वं रसं लाति गृह्णाति अस्त्वलः

तमूनयति अत्युपास्त्वत्वात् हीनयति जन-खलुन् पृ०
यत्वम् । (आमरुल) इति ख्याते लताभेदे । अस्तोनीयत्व ।
अस्त्ववती स्त्री अस्तो रसो विद्यतेऽस्या अस्त्वा-रसा० मतप्
मखत्वम् । (आमरुल) ख्याते लताभेदे ।

अस्त्ववर्गं पु० अस्तरप्रधानानां वर्गः । सुप्तोक्ते अस्तरस-
प्रधानद्रव्ये । तच्च अस्त्ववर्गे ३२२ पृष्ठे दृश्यम् ।

अस्त्ववल्ली स्त्री अस्तरसयती वल्ली । त्रिपर्णिकानामकन्दभेदे
अस्त्ववाटिका स्त्री अस्त्वस्य वाटिका स्थानमिव । नागवल्ली
भेदे । पित्तरक्तप्रकोपकरत्नेन तत्स्थानत्वात् तथात्वम् ।

अस्त्ववास्तूकं पु० अस्तरसान्वितो वास्तूकः शाकभेदः । (चुका-
पालङ्ग) इति ख्याते चुके ।

अस्त्वबीजं न० अस्त्वस्य बीजं कारणम् । (तेतल) उच्चास्ते ।

अस्त्वटुलं न० अस्तरसोटले यस्य । (तेतल) उच्चास्ते

अस्त्ववेतस पु० अस्त्वावेतस इव नन्वय । (चुका) ख्याते चुके

अस्त्वशाकं पु० अस्त्वः शाको यस्य । (चुका) इति १ ख्याते

चुके । २ अस्त्वप्रधाने शाकास्ते पु० ।

अस्त्वसारं पु० अस्त्वरसरस्य सारः प्रधानं यस्य । १ चुके

२ निम्बुके, ३ हिल्लाखे च । ४ काश्चिके न० । [ख्याते छे

अस्त्वहरिद्रा स्त्री अस्त्वरसान्विता हरिद्रा । (आमहरिद्रा)

अस्त्वा स्त्री अस्तो विद्यतेऽस्या अर्थ आद्यच् । तिलिन्धाम् ।

अस्त्वाङ्गुष्ठं पु० अस्त्वम् अङ्गुष्ठाकारमयं यस्य । चुके ।

अस्त्वातकं पु० न स्त्वायति स्तै-तन् न० त० । अस्त्ववेतसे ।

अस्त्वादनं पु० अद्यते अद-कर्मणि ल्युट् कर्म० । कुरण्टकट्टे ।

अस्त्वानं पु० स्तै-क्त न० त० । आक्ता इति ख्याते मङ्गा-

मङ्गाट्टे । २ स्त्वानभिज्ञे लि० । “अस्त्वानपङ्कजां मालां

पिरसुरसि चापराम्” देवी० । ३ पङ्के न० । [न्याम् ।

अस्त्वानिती स्त्री अस्त्वानां पङ्कानां समूहः इति । पङ्गि-

अस्त्विका स्त्री अस्त्वस्यार्थे कन् । १ तिलिन्धाम् । अस्त्वान्ती-

ल्पि सा च २ पङ्कशीकृतायां ३ श्वेतास्त्विकायां ४ शुद्रा-

स्त्विकायाञ्च राजनि० । अस्त्वोत्थत्वा उद्गारे वा ठन् ।

१ अस्त्वोद्गारे मेदि० ।

अस्त्विकावटकं पु० अस्त्विकाया वटकः । भावार्थाशोक्ते (अस्त्व
वङ्गी) इति ख्याते वटकभेदे यथा “अस्त्विकां स्वेदयित्वा तु
जलेन सह मर्दयेत् । तन्नीरे क्षतसंस्तारे वटकान् मज्जयेत्
पुनः । अस्त्विकावटकास्ते तु रुच्यवर्जिप्रदीपनाः” भा० प्र० ।

अस्त्वो स्त्री अस्त्व+गो० ङीप् । चाङ्गेय्याम् (आमरुल) ।

अस्त्वोटकं पु० अस्त्वम् उठं पत्वं यस्य । (अस्त्वकृचा) इति
अश्रमन्तकट्टे ।

अस्त्वोद्गारं पु० अस्त्वस्य उद्गारः । अस्त्वरसचको उद्गारे ।

अथ गतो भा० आ० सक० सेट् । अयते आधिष्ठ अयास्त्वभ्य
अयामास अयाञ्चके । अस्य परस्मैपदित्वमपि “अथ
सुदयति सुद्राभञ्जनः पङ्कानिनामित्युद्धटः “शुचोदयन्
दीधितिसुक्थशासः यजु० १९ ई९ । “उदयति वितती-
र्द्धरश्मिः” माघः ।

अथ पु० एति सुखमनेन इण् करणे अच् । १ प्राक्तने शुभ-
कर्मणि, २ शुभदायके-दैवे “स गम्भूलप्रत्यन्तः शुद्धपार्ष्णि-
रयान्वितः” रघुः “तव धर्मः सदयोदयोऽञ्चलः” भे०
३ विधाने च । अयते जयमनेन । ४ कपर्दीकरूपे एकाद्व्यङ्ग्युक्ते
द्युतसाधने ५ पाशके च “अथास्मै पञ्चात्मानं पाश्यायावपति
अभिभूरस्तेतास्ते पञ्च दिशः कल्पन्तामित्येष वा अयानभि-
भूयत्कालिरेष हि सर्वानयानभिभवति” इति शत० ब्रा० ।

“अज्ञा नाम कपर्दीकाः सुवर्णनिर्मिता, विभीतकलानि
सौवर्णानि वा । ते चाज्ञा द्यूतकाखे निवपनीयाः । तेषां
चतुर्धर्मज्ञानां क्षतसंज्ञा पञ्चानां कलिमंज्ञा तथा च
शास्त्रान्तरे स्तोमसंस्थायां क्षतादिव्यवहारः क्षतः “ये
वै चत्वारः स्तोमाः क्षतं तन्” अथ ये पञ्च कलिः
इति” यदा पञ्चाप्यज्ञा उत्ताना भवन्ति तदा देवि-
तर्जयोभवति पञ्चसु त्वेककृपासु जय एव भविष्यतीत्यन्य-
तोक्तम् । अयशब्दः अजवापी” इति भा० । चतुरङ्गा-

न्ति ६ पाशकभागे च । “यथा क्षताय विजिताया-

धरेयाः संयन्ति” आ० उ० “क्षतो नाम अयोद्युत

समये प्रसिद्धचतुरङ्गः स यदा जयति द्यूते प्रवृत्तानां,

तस्मै विजिताय तदर्थमितरे त्रिद्व्येकाङ्गा अधरेयाः

तेताद्वापरकलिनामानः संयन्ति सङ्गच्छन्ते अन्तर्भवन्ति

चतुरङ्गे क्षताङ्गे त्रिद्व्येकाङ्गानां विद्यमानत्वादन्तर्भवन्तीति”

भा० । “द्युतस्य समयः सङ्केतस्तदनुमानसमयो वा येन

द्युतविद्यायां जीयते सोऽस्य कश्चिद्भागोऽयमव्यवहः स